

A Győri Ítéltábla a Sopow-Stolmár Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Győrt, 2011.évi május hó 4.napján G.21.019/2010/18.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 19.sorszámú fellebbezés, az alperes részéről Pf.3.sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.757.564 (ötmillió-hétszázötvenhétezer-ötszázhatvannégy) forintot, valamint 5.578.958 (ötmillió-ötszázhetvennyolcezer-kilencszázötvennyolc) forint tőke után 2009.március 4.napjától a kifizetés napjáig terjedően a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-al növelt összegű késedelmi kamatát.

A felperes által az állam részére adóhatósági felhívásra fizetendő feljegyzett elsőfokú eljárási illeték összegét 114.500 (egyszáztizennégyezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Köteles az alperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni 334.700 (háromszázharmincnégyezer-hétszáz) forint feljegyzett elsőfokú eljárási illetéket.

Mellőzi a felperesnek az alperes részére 15 napon belül fizetendő 200.000 (kettőszázezer) forint elsőfokú perköltségben való marasztalását.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére összesen 350.000 (háromszázötvenezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni az állam javára 334.700 (háromszázharmincnégyezer-hétszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított kereseti kérelmében 5.758.958 forint és ezen összeg után 2008.október 9.napjától járó kamatok megfizetésére kérte kötelezni az alperest a vele kötött flotta casco biztosítási szerződés alapján.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, arra az esetre pedig, ha a bíróság a felperesi követelést alaposnak találná, beszámítási kifogást terjesztett elő 181.504 forint

és ezen összeg után 2009.március 3.napjától járó késedelmi kamat erejéig az általa kifizetett mentési költségre hivatkozva.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára 449.200 forint feljegyzett eljárási illetéket és az alperesnek 200.000 forint elsőfokú eljárási perköltséget.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes 2006.áprilisában - pontosan meg nem határozható időpontban - flotta casco biztosítási szerződést kötött az alperessel. A biztosításhoz kapcsolódó, a felperesnek megküldött általános szerződési feltételek szerint a biztosítási szerződés területi hatálya korlátozott volt, az nem terjedt ki a Fehérorosz Köztársaság területére. A felperes a meglévő flotta casco biztosítási szerződéssel érintett járművek körét 2007.szeptember 14.napján kiterjesztette a ... forgalmi rendszámú ... típusú közúti vontatóra. Ezzel kapcsolatban az alperes 2007.szeptember 25.napján kötvényt állított ki, mely szerint a felperes 10 %-os mértékű, 200.000 forint összegű önrészt vállalt, a biztosítási díj 268.949 forint.

A ... forgalmi rendszámú közúti vontató 2008.október 8-án a Fehérorosz Köztársaság területén balesetet szenvedett, a gépkocsiban keletkezett kár összegéből az önrész levonása után 5.758.798 forint összeg maradt fenn.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felperes keresetösszege jogának hiányára alapított alperesi védekezést.

Rögzítette, hogy az alperes nyilvántartásában engedményesként az "A" Zrt. szerepelt, ugyanakkor a 7/A/3 alatt csatolt meghatalmazás a "B" Kft.-t jelölte meg lízingbe adóként. A "B" Kft.-nek a felperes által 8/F/1 alatt csatolt 2011. február 2-i nyilatkozata, valamint a "A" Zrt. és a "B" Kft. 17.szám alatti közös nyilatkozata alapján megállapította, hogy a lízingbe adóként a biztosítási összegre a "B" Kft. lett volna jogosult, azonban ezt az igényét a felperesnek engedte át.

A megyei bíróság "C" tanúvallomása alapján megállapította, hogy a flotta szerződés megkötése előtt az árajánlattal együtt az általános szerződési feltételek a felperes részére megküldésre kerültek. Az ezt követően az újabb gépkocsikra kötött szerződések esetén azokat az alperes ismét nem küldte el, csak a kötvényeket állította ki, ebből következően azonban a perbeli gépjárműre vonatkozó casco biztosítási szerződés részét képezte az alperes által hivatkozott általános szerződési feltétel is.

A Ptk.205/A.§./1/ és /2/ bekezdésében, valamint a Ptk.205/B.§./1/ és /2/ bekezdésében írtakra figyelemmel az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az általános szerződési feltételek 21.pontja szerinti 1 éves elévülési időre az alperes alappal nem hivatkozhat, mert a rendelkezésre álló peradatok alapján a Ptk.205/B.§./2/ bekezdése szerinti kötelezettségének nem tett eleget és ebben a körben a bíróság felhívására bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az Ászf-nek a az alperesi kötelezettségvállalás területi hatályával kapcsolatos rendelkezésére azonban nem állt fenn a szerződésre vonatkozó rendelkezésekhez képest szűkítő értelmezés megtárgyalására irányuló kötelezettség. Ebből következően a felperes keresete azért nem lehetett alapos, mert a perbeli casco biztosítási szerződés területi hatálya a baleset helyszínére nem terjedt ki.

Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a **"A"** Zrt. és a **"B"** Kft. az engedményezés vonatkozásában közös nyilatkozatot tettek, ezt követően e két cég további megkeresésére vonatkozó alperesi bizonyítási indítvány teljesítése szükségtelenné vált. A perköltségről a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, az alperes 5.758.789 forint tőke és ezen összeg után 2008.október 9.napjától járó késedelmi kamat megfizetésére szóló kötelezését, valamint a másodfokú perköltség megfizetésére való kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részben tévesen állapította meg a tényállást és az ebből levont jogi következtetése is helytelen.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy az alperesnek semmilyen dokumentációja nem állt rendelkezésre az általános szerződési feltételek megküldésével kapcsolatban. Rámutatott, hogy **"D"** felperesi ügyvezető meghallgatása során nem emlékezett pontosan, de nyilatkozatát úgy kell helyesen értelmezni, hogy az általános szerződési feltételekről csak utólag szerzett tudomást. Ezt támasztotta alá **"E"** meghatalmazott felperesi munkavállaló előadása is. Álláspontja szerint **"C"** a **"F"** Kft. alkalmazottjaként érdektelen tanúnak nem tekinthető, így az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az Ászf. megküldésével kapcsolatban a tényállást kizárólag e tanúvallomásra alapítottnak állapította meg.

Sérelmezte, hogy a megyei bíróság figyelmen kívül hagyta a javítási munkákról számlát kiállító **"G"** Kft-nek írt 2008.december 11-i biztosítói nyilatkozat megnevezésű iratot, amelyben az alperes utalást sem tett arra, hogy a casco biztosítás alapján a javítási költségek megtérítésére a felperes ne tarthatna igényt. Azt sem értékelte az elsőfokú bíróság, hogy az alperes maga is elismerte, hogy korábban az ugyanezen Flotta casco biztosítási szerződés hatálya alá tartozó két gépjármű esetén úgy teljesített kifizetést a felperes részére, hogy azok ugyancsak az Ászf. területi hatálya alá nem tartozó államban szenvedtek balesetet.

Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy amennyiben az elévüléssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Ptk.205/B.§./2/ bekezdése szerinti kötelezettség elmulasztása az alperes terhére róható, úgy ugyanezt kellett volna megállapítani az Ászf. területi hatályára vonatkozó szerződéses kikötést illetően is. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az Ászf. nem vált a szerződés részévé figyelemmel arra is, hogy a fogyasztóvédelmi érdekek szem előtt tartása mellett az alperes nem bizonyította, hogy azok megküldésre kerültek a felperesnek.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását kérte, a felperes keresetösségi jogának fennálltát, valamint az elévülési időre vonatkozó általános szerződési feltétel alkalmazhatóságát illetően.

Álláspontja szerint a 2008.november 21-i a **"B"** Kft. által kiadott nyilatkozat megnevezésű okirat olyan egyoldalú jognyilatkozat, amely tartalmilag nem engedményezésnek, csupán meghatalmazásnak tekinthető. A 2011. február 2-i újabb nyilatkozat ugyancsak nem értékelhető kétoldalú engedményezési szerződésként, amennyiben pedig az elsőfokú bíróság álláspontja elfogadható is lenne arra nézve, hogy a 2011.február 2-i nyilatkozat a korábbi 2008.november 21-i nyilatkozat tartalmát pontosította, módosította, úgy ebben az esetben is az állapítható meg, hogy a kereset benyújtásának időpontjában, 2010.október 27-én a felperesnek még nem állt fenn keresetösségi joga az alperessel szemben.

Az egy éves elévülési idővel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az a szokásos szerződési gyakorlatnak megfelel, így ezzel kapcsolatban a Ptk.205/B.§./2/ bekezdése nem alkalmazható. Álláspontja alátámasztásaként csatolta az internetről letöltött, a perben nem álló "H" Biztosító, az "I" Biztosító Zrt, a "J" Zrt. általános szerződési feltételeit, valamint az "K" gépjármű biztosítási szabályzatát.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes által támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérte hangsúlyozva, hogy a felperesi ügyvezető nyilatkozatában maga is elismerte, hogy a flotta casco szerződés feltételei előtte már azt megelőzően ismertek voltak, hogy a tárgyi perrel érintett gépjárművel kibővítették volna flottájukat.

A fellebbezés alapos, a csatlakozó fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást részben tévesen állapította meg, és ebből téves jogi következtetésre jutott.

A felperes keresetösségi jogát illetően az ítéltábla osztja a megyei bíróság ítéletében kifejtetteket. A keresetindítást megelőző időszakban állította ki a "B" Kft. a 2008.november 21-i 7/A/3 szám alatti meghatalmazás megnevezésű okiratot. A felperes 8/F/2 szám alatt csatolta azt a 2008.november 27-i nyilatkozatát, amely szerint tudomásul veszi a "B" Kft. által 2008.november 28.napján kiállított okiratban írtakat. A nyilatkozat tartalmazta, hogy „a követelés rám való engedményezését elfogadom”. A "B" Kft. valamint a felperes által adott nyilatkozatok tartalmukban eltérnek. Azok további vizsgálata során fogatosított bizonyítási eljárás eredményeként került beszerzésre az elsőfokú eljárásban a "A" Zrt. és "B" Kft. 16.sorszám alatti nyilatkozata, amely alapján az állapítható meg, hogy a "B" Kft. és a felperes között az engedményezési szerződés már a keresetlevél benyújtását megelőzően létre jött.

Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Ptk.205/B.§./1/ bekezdése szerint az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az Ászf. tartalmát a felperes megismerte, és azt kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadta.

Helytállóan hivatkozott fellebbezésében a felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az ezzel kapcsolatos tényállást kizárólag "C" tanúvallomása alapján állapította meg.

A 11/F/1. alatt csatolt szerződés szerint a felperes és a "L" Kft. között 2006.július 12-én jött létre szerződés. A "L" Kft. meghatalmazott jogi képviselője által 2010. március 26.napján írt 8/F/3. alatti levél ugyancsak azt tartalmazza, hogy a "L" Kft. és a felperes között szerződéses kapcsolat 2006.július 12.napjától kezdődően áll fenn, míg a perbeli flotta casco keretszerződés 2006.januárjától volt hatályban.

Az alperes a 7.sorszám alatti előkészítő iratában és a 8.sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben mindvégig úgy nyilatkozott, hogy nem a felperessel, hanem a "L" Kft.-vel mint független közvetítővel állt kapcsolatban. Ebből következően azonban az állapítható meg, hogy az általános szerződési feltételek nem kerülhettek a "L" Kft.-n keresztül megküldésre a felperes részére, tekintettel arra, hogy a flotta szerződés - az elsőfokú ítéletben megállapított 2006.áprilisi időponttól eltérően - már 2006.januárjában vagyis a felperes és a "L" Kft. által kötött szerződést megelőzően létrejött.

Helytállóan utalt arra fellebbezésében a felperes, hogy az alperes nem adott elfogadható magyarázatot arra sem, hogy amennyiben az általános szerződési feltételek közlésre kerültek, mi indokolta, hogy korábban a biztosító kifizetéseket teljesített két olyan gépjárművel kapcsolatban is, amelyeket az Ászf. szerinti területi hatályon kívül eső államban ért baleset.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával tévesen állapította azt meg, hogy az általános szerződési feltételek megküldésre kerültek a felperes részére. Ennek hiányában pedig a peres felek közötti flotta casco biztosítási szerződésnek nem képezi részét az Ászf. 5.pontja szerinti területi hatályra vonatkozó rendelkezés.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy fellebbezési ellenkérelmében az alperes arra helytállóan hivatkozott, hogy a felperes eredménnyel nem utalhat fogyasztóvédelmi szabályokra, tekintettel arra, hogy gazdálkodó szervezet lévén a Ptk.685.§.B/pontja alapján nem minősül fogyasztónak.

Azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy amennyiben az általános szerződési feltételek megküldésre is kerültek volna a felperesnek, az egy éves elévülési időre vonatkozó rendelkezéssel kapcsolatban az alperest terhelte a Ptk.205/B.§./2/ bekezdése szerinti kötelezettség és ekként az általános szerződési feltétel 21.pontja nem alkalmazható.

Az elsőfokú eljárás során az alperes maga sem hivatkozott arra, hogy a Ptk.324.§./1/ bekezdésében rögzített 5 éves elévülési időtől eltérő általános szerződési feltétel a szokásos szerződéskötési gyakorlatnak megfelelt, a fellebbezéséhez csatolt iratok alapján pedig mindössze az állapítható meg, hogy jelenleg több biztosító is az alperessel azonos gyakorlatot folytat. Ebből azonban egyrészt az nem következik, hogy ez a szerződéskötési gyakorlat már a perbeli időszakban 2006. év elején is elfogadott és ismert volt, másrészt az általános 5 éves elévülési időnél rövidebb egy éves elévülési időt meghatározó Általános Szerződési Feltétel jelentősen eltér a Ptk.324.§-ának a biztosítási szerződésekre is irányadó rendelkezéseitől, ezért ez a kikötés csak abban az esetben válik a szerződés részévé, amennyiben a biztosító társaság sikerrel biztosítja, hogy erre külön felhívta a szerződő fél figyelmét és az utóbbit e figyelemfelhívást követően a kikötést kifejezetten elfogadta (BDT.2010.2232). Ebből következően önmagában az, hogy más biztosítótársaságok általános szerződési feltételei egy éves elévülési időt tartalmaznak jelenleg, még nem következik az, hogy az alperes a perbeli időszakban mentesült volna a Ptk.205/B.§./2/ bekezdése szerinti kötelezettség teljesítése alól.

Az elsőfokú eljárás során az alperes által a felperesi keresetnek való helyt adás esetére előterjesztett beszámítási kifogást a felperes nem vitatta.

Mindezekre tekintettel a peres felek közötti elszámolás akként alakul, hogy az alperes a módosított felperesi kereseti kérelemnek megfelelő nettó javítási költségnek az önrésszel csökkentett összegét köteles a felperes részére megfizetni, ami nem vitatottan 5.578.958 forint. Ez után az összeg után a kereseti kérelemben megjelölt 2008.október 9.napjától járó késedelmi kamat is terheli az alperest. 2008.október 9-től 2008.december 31-ig 84 napos késedelemmel számolva a Ptk.301/A.§./2/ bekezdése alapján az alperes évi 15,5 %-os

kamatot, összesen 199.008 forintot köteles a felperesnek megfizetni. 2009.január 1.napjától 2009.március 3.napjáig 62 napos késedelemmel és évi 17 %-os kamattal számolva a késedelmi kamat összege 161.102 forint. Ekként 2009.március 3.napján az alperes összesen 360.110 forint késedelmi kamattal tartozott a felperesnek. A Ptk.293.§-ában írtakra figyelemmel a 181.504 forintos teljesítést elszámolva az alperes fennmaradó tartozása 2009.március 3.napján 5.578.958 forint tőke, valamint 178.606 forint késedelmi kamat.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján megváltoztatta és az alperest 5.757.564 forint, valamint az 5.578.958 forintos fennálló tőketartozás után 2009.március 4.napjától járó a Ptk.301/A.§./2/ bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére kötelezte.

Tekintettel arra, hogy a felperes kereseti kérelme eredetileg 7.487.359 forint tőke és ez után járó kamatok megfizetésére irányult az elsőfokú eljárásban a felperes $\frac{3}{4}$ részben tekinthető pernyertesnek. A másodfokú eljárásban ugyanakkor a felperes teljes körűen pernyertessé vált. Ezért az ítéltábla az elsőfokú eljárás költségeiben a Pp.81.§./1/ bekezdése, a másodfokú eljárás költségeiben a Pp.239.§-a és 78.§./1/ bekezdése alapján marasztalta az alperest. A feljegyzett kereseti illetéket az elsőfokú eljárásban megállapított pernyertesség - pervesztesség arányával egyezően kötelesek az állam javára a peres felek megfizetni (6/1986/Vl.26./IM. rendelet 13.§.) míg a fellebbezési illeték megfizetésére kizárólag az alperes köteles.

A felperes első- és másodfokú perköltségét az ítéltábla a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével állapította meg.

Győr, 2012.évi május hó 10. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró